

Fald burde have undersøgt den. Man har ikke forud skaffet et saadant Materiale tilveie, som man maatte have gjort, naar man fra Regjeringens Side var gaaet ind paa egentlig fuldstændig Revision af Røntningerne for Retstbetjentenes Vedkommende, idet man navnlig af Hensyn til den paatænkte Omordning af Retstpleien ikke har meent at burde sætte sig i Bevægelse i saa Henseende. Jeg skal blot gjøre det høie Thing opmærksom paa, at der herfra maatte kan hentes et Moment, som noget svækker den Kraft, hvormed man ellers kan tale og stemme mod Revisionsbestemmelserne, navnlig de meget korte Revisionsfrister.

Ordføreren: Det forekommer mig dog ikke, at den Bemærkning, der nu senest blev fremført af den ærede Justitsminister kunde svække Betydningen af den første Deel af hans Foredrag, hvori det netop med Høie blev fremhævet af den ærede Minister, at det naturligtvis ikke paa nogen Maade var Regjeringen formeent paany at bringe de Forhold, som ere Gjenstand for den foreslaaede Lov, under legislativ Behandling, saasnart den fandt Grund dertil, og det, som han ligeledes senest fremhævede, nemlig Spørgsmaalet om Retstpleiens Omordning og Adskillelse fra Administrationen, vilde jo netop give en naturlig Anledning til Sagens fornyede Behandling, og det under et ganske andet Synspunkt end en sædvanlig simpel Revision. Derhos foreligger Revisionsbestemmelsen jo her i det første Røntningslovsforslag, som vi have med at gjøre, og jeg tror derfor, at der er Grund til, at Spørgsmaalet bliver Gjenstand for en saavidt mulig principiel Afgjørelse fra vor Side, den første Gang det møder.

Jeg skal endnu blot, hvad jeg glemte forrige Gang, da jeg havde Ordet, bede den ærede Justitsminister om at overveie mellem 2den og 3die Behandling, om det ikke vilde være rigtigt, at den Dag, da Loven skal træde i Kraft, sættes noget sildigere end til den 1ste April. Jeg tror nemlig, at det, selv om Lovforslaget snart kommer tilbage til Folkethinget, og selv om Folkethinget er villigt til at gaae ind paa alle de Ændringer, som her

ere vedtagne, dog, naar Hensyn tages til alle de Arbeider, der ere opkøbte i Folkethinget, vil være saa godt som umuligt at faae nærværende Lovforslag endelig vedtaget og gennemført inden den 1ste April. Jeg skalde troe, at den ærede Justitsminister helst maa være den, der stiller Forslag om den Tidsfrist, der skal sættes i Stedet.

Fischer: Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at den Sætning i § 10, til hvilken Udvalget har stillet sit Ændringsforslag, lyder saaledes: „Loven underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Finantsaaret 1874—75“. Ændringsforslagene gaaer jo nu vel ud paa at udsætte Revisionsfristen, men, om det ogsaa vedtages, saa kommer der dog kun til at staae, at Loven skal revideres inden den Tidsfrist, som ved Ændringsforslaget angives, og indtræde altsaa særegne Omstændigheder, som kunne gjøre en Revision paa et tidligere Stadium ønskelig og hensigtsmæssig, saa vil der ikke ved Vedtagelsen af Udvalgets Ændringsforslag være skabt nogen Hindring for, at den iværksættes tidligere.

Da ikke flere begjærede Ordet om dette Afsnit, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

- 1) Ændringsforslag af Udvalget under Nr. 4 til § 10: „1874—75“ forandres til „1879—80“

vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

- 2) Lovforslagets § 10, der med den vedtagne Ændring var saalydende:

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1870. Loven underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Finantsaaret 1879—80

vedtoges eenstemmig med 40 Stemmer.

Derefter sættes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.